

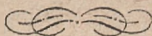
Potrójny Kościół i Eucharystya.

1. Eucharystya jest radością Kościoła tryumfującego. Chryzostom św. zeznaje, że gdy kapłan Mszą św. napoczywał, lub Ofiarę św. odprawiał, często widział, jak aniołowie odziani w jaśniejące szaty, o bosych nogach, ze spuszczoneym wzrokiem, przed ołtarzem klęczeli, w głębokiem milczeniu i z największą czcią aż do końca Mszy św. trwali. Jak niegdyś u żłóbka, tak teraz u ołtarza Pańskiego jest ich miejsce. „Chwała na wysokości Bogu“ wołają, gdy Dzieciątko Jezus z niebios na ołtarz zstępuje i tam przebywa. Bracia nasi w niebie, którzy niegdyś tu na ziemi żyjąc, temuż Zbawicielowi eucharystycznemu służyli, wspominają sobie z radością i wdzięcznością owe łaski, jakich w czasie pielgrzymki ziemskiej przez Sakrament św. doznali. Czego się spodziewali, tego dostąpili: owa Hostya maluczka, ten chleb niebieski, wyratował ich i doprowadził do żywota wiecznego.

2. Kościół wojujący cieszy się, że Zbawiciel zegnający się z nim, znów się mu objawił; radość jego wzmacnia i pomnaża się na myśl, że go nigdy nie opuści. Ach, jak drogą jest ta Manna niebieska

dla wojowników boskich! Ona ich ożywia i zasila w boju. Spójrzycie na bohaterów naszych najlepszych i największych, którzy maczali ręce swoje w misie i kosztowali Manę boską, która ich zasilala w zwyciężeniu wszech nieprzyjaciół.

3. Kościół cierpiący nie może się z nikąd skuteczniej pomocy spodziewać, jak z ofiary Mszy św. i Komunii. Monika św., matka wielkiego Ojca kościoła, Augustyna, nie miała innych słów przy pożegnaniu się ze swym synem, jak mówiąc do niego: „Pochowajcie zwłoki moje, gdzie chcecie, nie troszcząc się o to; lecz o jedno was proszę: nie zapomninajcie o mnie u ołtarza Pańskiego, gdziekolwiek będziecie.“ Zarówno rodzice i krewni nasi na tamtem świecie żądają tego od nas także.

Uroczystość Szkaplerza św.

(Dokończenie.)

Katolik chcąc dostąpić przywilejów i łaski szczęśliwej śmierci, to musi 1. po szczerzej spowiedzi i godnej Komunii dać się zapisać na członka bractwa Szkaplerza św. i 2. przyjąć poświęcony Szkaplerz z rąk kapłana karmelitańskiego. Moc tę ma także każdy inny kapłan, jeżeli do tego

został upoważniony przez papieża lub generała zakonu Karmelitów. Przy wkładaniu Szkaplerza trzeba na to zważać, ażeby jedna część leżała na piersiach a druga na ramionach. — Szacunek do Maryi, najświętszej Panny, wymaga, ażeby sukienkę jej służebną, Szkaplerz św., bezustannie nosił na sobie, we dnie i w nocy, w zdrowiu i chorobie, z intencją umarcia z nim. Gdybyś pierwszy Szkaplerz twój zniszczył lub zgubił, to możesz sobie sam drugi włożyć; kto ma więcej Szkaplerzy, to je może na przemian nosić.

Dwa te obowiązki są dostateczne dla dostąpienia pierwszego przywileju. Przedewszystkiem muszą się członkowie starać o życie cnotliwe; oni powinni stać się solą ziemi, przez którą zgnilizna obyczajów światowych wytępioną być ma.

Jeżeli kto chce dostąpić tak zwanych „przywilejów sobotnich,“ wtenczas przyjmuje jeszcze dwa obowiązki.

Nie umiejący czytać, powinni co Środę pościć; gdy Boże Narodzenie przypadnie w Środę, w tym razie nie ma obowiązku pościć. — Umiejący czytać nie potrzebują pościć w Środę — chyba że to dobrowolnie czynią — lecz powinni codziennie mniejsze Oficyum do Matki Boskiej odmówić, co zwykle za rozporządzeniem Kościoła na krótsze modlitwy zamienione bywa. Karmelici rozporządzili, że zamiast wspomnionego Oficyum, mogą być codziennie odmawiane hymny: „Bądź pozdrowiona Gwiazdo morza“ (Ave, maris stella), lub antyfona: „Bądź pozdrowiona Królowa“ (Salve Regina).

Kapłani czynią obowiązkowi temu zadosyć, jeżeli z obowiązującymi modlitwami brewiarza połączą stosowną intencją.

U nas jest zwyczaj, że członkowie bractwa Szkaplerza św. oprócz bezustannego noszenia Szkaplerza, obowiązani są codziennie siedm „Ojcze nasz“ i siedm „Zdrowaś Marya“ odmówić, poszcząć bez wyjątku co Środę. Gdyby kto nie był wstanie w Środę pościć, w takim razie powinien dwa razy po siedm „Ojcze nasz“ i „Zdrowaś Marya“ odmówić.

Porównajmy wszelkie oznaki honorowe świata tego ze Szkaplerzem św. a przekonamy się, że Szkaplerz przewyższa wszystkie. Odbieramy ordery od książąt światowych, Szkaplerz pochodzi od Królowej nieba i ziemi. — Ordery ziemskich książąt nie bywają wszędzie poważane pomiędzy ludźmi, Szkaplerz stoi we wielkim szacunku w całym Kościele katolickim i przed obliczem boskiem. — Ordery niektóre ziemskie ledwo że jakąkolwiek korzyść światową przynoszą, Szkaplerz przyczynia się znacznie do pozyskania zbawienia dusznego.

Lecz co Apostół Paweł do Korintyan pisał: „Proszę was, naśladujcie mnie, jak ja naśladuję Chrystusa“ — to samo powtarza dziatkom swoim Panna Marya. Dziatki świętej Matki powinni być także świętymi i naśladować ją we wszystkich jej cnotach. Dla tego też przy wkładaniu Szkaplerza kapłan mówi: „Przyjmij Szkaplerz poświęcony i proś Maryą Pannę, żebyś go mógł nosić bez zmazy za jęj przyczyną.“

Maryo Panno, śpiesz z pomocą nieszczęśliwym, wspomagaj wątpiących, pocieszaj płaczących, przy-
czyni się za biednym ludem wiernym, wstaw się
za duchowieństwem, broń pobożny rodzaj żeński.
Oby wszyscy doznali przyczyny twojej, którzy
uroczystość Szkaplerza świętego obchodzą. Amen.

Aug. Haack.

Królowa Anielska.

Pewien hrabia angielski, protestant, ożenił się niedawno z protestancką dziewczyną. Krótco po weselu wyjechała młoda para do Rzymu, gdzie się właśnie odprawić miała uroczystość stoletnia na którą z ciekawości także pošli. Z natężoną uwagą śledzili i podziwiali wszelkie ceremonie wzniosłej i wspaniałej tej uroczystości. Młody hrabia przejęty niezrównanym odblaskiem i okazałością obrządków katolickiego Kościoła, wyrzekł się swego protestantyzmu, przyjąwszy jedynie prawdziwą religią Chrystusa. Odtąd głównem życzeniem jego było, żeby także i małżonka poszła za przykładem jego, stała się katoliczką. „Com ja z rozsądku uczynił, to ty z miłości uczynisz,“ mawiał często do niej. I rzeczywiście młoda hrabina nie była wstanie oprzeć się czulym prośbom

małżonka, które większy wpływ na nią wywarły, niż wszelkie względy na familią swoją, została katoliczką. Powróciwszy do Anglii, dowiedział się ojciec hrabiny o przestąpieniu swęj córki na łono kościoła katolickiego, nadczem się wielce rozgniewał i natychmiast zerwał wszelkie stósunki z córką i zięciem swoim, równocześnie całej rodzinie swojej surowo zakazał wszelkiego obcowania z nawróconymi. Hrabina kochała szczególnie najmłodszą siostrę swoją, dla tego surowy zakaz ojca boleśnie ją dotknął i zdawało się jęj, że tego rozłączenia znieść długo nie zdoła. Postanowiła więc odmawiać codziennie Nowennę do Matki Boskiej, prosząc ją o wyjednanie łaski widzenia się z ukochaną swą siostrą Babetą. Po trzecim dniu odprawionej Nowenny, o której Babeta nic nie wiedziała, uczuła w sobie nadzwyczajną żądzę widzenia swęj siostry, hrabiny Maryi; postanowiła przeto zagniewanego ojca prosić o pozwolenie odwiedzenia jęj. Ojciec wzruszony czułemi prośbami córki, obiecał jęj wprzód o tem z matką pomówić, upominając ją tymczasem do modlitwy, aby się nic innego nie stało, jeno co wola Boska dopuści. Protestancki kaznodzieja przywołany na radę, oświadczył rodzicom, że w odwiedzeniu córki hrabiny Maryi nie widzi żadnego niebezpieczeństwa, gdyż Babeta jest zanadto dobrą protestantką, dla tego nie potrzeba się obawiać zmiany jęj umysłu religijnego.

Babeta uradowała się niezmiernie, dowiedziawszy się o zapadłym wyroku na jęj korzyść, posta-

nowiła przeto niezwłocznie z pozwolenia tego koryzstać, udając się do kochanej siostry Maryi.

Po pierwszem serdecznem powitaniu i wzajemnem wynurzeniu uczuć swoich, rzekła hrabina ze łzami w oczach do swęj siostry: „Kochana siostro, nie mogę się z tobą długo bawić, bo jestem zaproszoną na wielką uroczystość, która się właśnie ma odprawić w jednym z klasztorów Londynu, a jako małżonka katolickiego hrabiego nie wypada mi zaproszenia tego nieuwzględnić, zwłaszcza, że arcybiskup sam będzie miał nabożeństwo.“ Bety zasmucona nie chcąc się tak rychło ze siostrą pożegnać, prosiła o wzięcie ją ze sobą na tę uroczystość, przyrzekając zachować się obyczajnie. Marya zgodziła się chętnie na prośbę siostry. Gdy przybyły do kaplicy, gdzie się uroczystość miała odprawić, usiadła Babeta na naznaczonem miejscu, przypatrując się wszystkiemu z poważną ciekawością. Osoby, znające ją, dziwiły się z obecności jęj w katolickim kościele, rozmyślając nad tem, coby ją spowodować miało do brania udziału w nabożeństwie katolickiem takiej twardej protestantki, za jaką ją ogólnie uważano. —

Nabożeństwo się skończyło, wierni już wychodzili, a Bety się nie rusza z swego miejsca, co hrabina widząc, poruszyła ją, przypominając, że już czas do domu powrócić, na co nie odebrała żadnej odpowiedzi, lecz zdawała się być pogrążoną w modlitwie, aż jedna ze zakonnic przystąpiła do nich, prosząc o wyjście z kaplicy, którą musi zamknąć, hrabina nachyliwszy się do siostry swęj,

zapytała, nad czemby tak głęboko rozmyślała. Na co jej Babeta odrzekła głosem wdzięcznym, pełnym radości i wiary: „Jestem katoliczką.“

Biskup dowiedziawszy się o tak prędkim nawróceniu się protestantki, przybył niezwłocznie do niej; któremu młoda dziewczica wyznała, że gdy św. Hostya była na ołtarzu wystawiona, wychodziły z niej jasne promienie i niezrównana jasność oświecająca cały kościół, po chwili widziała w śród tej jasności nadobne dzieciątko otoczone licznym zastępem aniołów oddających mu ukłony. Dziecię to wołało do mnie: „Babeto, dziecko moje, nawróć się!“ — Kilka dni później wyrzekła się Babeta przed arcybiskupem w kościele katolickim protestantyzmu, zostawszy katoliczką.

Gdy się ojciec z jej własnych ust dowiedział o objawieniu owem, nawrócił się także wkrótce wyrzekłszy się protestantyzmu, jak obie córki jego.

Miejmy nadzieję, że ku większej chwale i czci Królowej anielskiej i reszta rodziny wyrzeknie się błędów sekcjarskich, idąc za przykładem tem przejdzie na łono kościoła katolickiego.

Różaniec

na cześć niepokalanój Królowej anielskiej.

Różaniec ten składa się z dziewięć składów, lecz można także użyć do tego zwykłego różańca maryjańskiego, lecz zamiast 5 lub 6 składów maryjańskiego różańca, należy dziewięć składów odmówić.

Do krzyża lub medalika odprawia się duchowną komunią, modląc się w tym celu w następujący sposób: „Najśłodszy Jezu mój, wierzę mocno w Twoją rzeczywistą obecność w przenajśw. Sakramencie ołtarza — spodziewam się odpuszczenia wszystkich grzechów moich — kocham Cię z głębi serca mego, ponieważś Ty nieśkończenie dobry i miłości godzien jest. — Dla tego też żałuję za wszystko i brzydzę się tego, czem Cię obraziłem. Już więcej nie chcę grzeszyć. — Chętniebym Cię teraz przyjął rzeczywście, lecz ponieważ mi to obecnie nie jest możliwem, więc wstąp duchownie do serca mego! Wspomóż me słabe siły łaską Twoją i nie opuszczaj mnie nigdy. Amen.“

Do pierwszej dużej paciórki mówi się:

Pamiętaj o najdobrotliwsza Panno Marya, że nigdy nie słychano, aby ktokolwiek się do Ciebie uciekał, Ciebie o przyczynę prosił, miał być od Ciebie opuszczony. Tą nadzieją ożywiony, o Panno nad pannami, biegnę do Ciebie, stawam przed

Tobą jako grzesznik, wzdychając i płacząc, o Matko Słowa przedwiecznego! Nie gardź prośbami memi, ale je usłysz i wysłuchaj łaskawie. Amen.

Słodkie Serce Maryi, bądź mem ratunkiem!

Do następnych trzech paciorków:

I. O Marya! niepokalana Królowa anielska, twoja żywa wiara niechaj mię ożywi!

II. O Marya, niepokalana Królowa anielska, twoja niezachwiana nadzieja niechaj mnie wzmocni!

III. O Marya, niepokalana Królowa anielska twoja gorąca miłość niechaj mnie zapali! Amen.

Do dużej paciorki pierwszego składu:

Z chórami Aniołów świętych bądź pozdrowiona Marya, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławion owoc żywota twojego, Jezus, który niechaj Kościół święty do zwycięstwa doprowadzi i dusze stracone wyratować raczy.

Święta Marya, Matko Boża, niepokalana Królowa anielska, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

Słodkie Serce Maryi, bądź mem ratunkiem!

Do wszystkich małych paciorków:

Kochana Pani nasza Anielska, módl się za nami.

Oprócz tego do każdego dziesiątego paciorka małego:

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi św., jaka była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Do dużej paciórki drugiego składu:

Z chórami Archaniołów bądź pozdrowiona Marya, łaski pełna i t. d.

Resztę dziesięć paciorków małych odmawia się tak, jak przy pierwszym składzie.

Do dużej paciórki trzeciego składu:

Z świętymi chórami anielskimi potęgi bądź pozdrowiona Marya i t. d.

Do dużej paciórki czwartego składu:

Z świętymi chórami anielskimi mocarstw bądź pozdrowiona Marya i t. d.

Do dużej paciórki piątego składu:

Z świętymi chórami anielskimi książąt bądź pozdrowiona Marya i t. d.

Do dużej paciórki szóstego składu:

Z świętymi chórami anielskimi państw bądź pozdrowiona Marya i t. d.

Do dużej paciórki siódmego składu:

Z świętymi chórami anielskimi Tronów bądź pozdrowiona Marya i t. d.

Do dużej paciórki ósmego składu:

Z świętymi chórami anielskimi Cherubinów bądź pozdrowiona Marya i t. d.

Do dużej paciórki dziewiątego składu:

Z świętymi chórami anielskimi Serafinów bądź pozdrowiona Marya i t. d.

Modlitwa.

Wzniosła Królowa niebieska, najwyższa Pani anielska, któraś od początku otrzymała od Boga moc i zlecenie zetrzeć głowę szatana, prosimy Cię pokornie, ześlij nam twoje zastępy święte, aby pod twemi rozkazami i przez moc twoją piekielne duchy ścigały, wszędzie zwalczały, zuchwałość ich zniweczyły i w przepaść wtrąciły. Któż jest, jak Bóg!

Święci Aniołowie i Archaniołowie, brońcie nas, zasłaniajcie nas! O dobra i litościwa Matko, Ty zawsze naszą miłością i nadzieją pozostaniesz. Am.

U w a g a. Ponieważ Ojciec św. Pius IX. (30. Września 1852) do wezwania: „Słodkie Serce Maryi, bądź mem ratunkiem!“ za każde odmówienie 300 dni odpustu udzielił, dalej za każdorazowe odmówienie modlitwy: „Pamiętaj o najdobrotliwsza Panno!“ 300 dni odpustu (11. Grudnia 1846) i w końcu do modlitewki: „Królowo anielska, módl się za nami“ 100 dni odpustu (25. Maja 1875), więc można za każdorazowe odmówienie tego Różańca dostąpić wielu odpustów niezupełnych, znajdując się w stanie łaski, a według wyroku Jego Świątobliwości, Piusa IX., z 11. Grudnia 1846 i 30. Września 1852, kto modlitewkę: „Słodkie Serce Maryi bądź mem ratunkiem“ i „Pamiętaj o najdobrotliwsza Panno“ codziennie przez cały miesiąc odmawia, któregokolwiek dnia po szczerzej spowiedzi Sakrament ołtarza godnie przyj-

mie, dostąpi zupełnego odpustu. Kto przeto codziennie przez cały miesiąc Różaniec ten odmawia, po godnem przyjęciu Sakramentu pokuty i ołtarza, dostąpić może dwóch odpustów zupełnych, a jeżeli go codziennie przez cały rok odmawia, dostąpi 24 odpusty zupełne.

Litania do Królowy Anielskiej.

Kyrie elejson! Chryste elejson! Kyrie elejson!
Chryste, usłysz nas! Chryste, wysłuchaj nas!
Ojcie z nieba Boże, zmiłuj się nad nami!
Synu Odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad nami!
Duchu święty Boże, zmiłuj się nad nami!
Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami!
Królowo Aniołów,
Królowo Archaniołów,
Królowo Potęg i Władz,
Królowo Mocarstw,
Królowo Książąt,
Królowo Państw,
Królowo Tronów,
Królowo Cherubinów,
Królowo Serafinów,
Królowo całego dworu niebieskiego,
Królowo Anielska, bez zmazy grzechu pierworodnego poczęta,
Królowo Anielska, Matko Boga i ludzi,
Królowo Anielska, której cześć i cuda codzień się pomnażają,

Módl się za nami!

Królowo Anielska, która chorujących uzdra-
wiasz, zmarłych wskrzeszasz i najtward-
szych nawracasz,
Królowo Anielska, radości Boga i podziwie-
nie jego Aniołów i Świętych,
Królowo Anielska, pomoc nasza we wszyst-
kich potrzebach,
Królowo Anielska, która nie opuszczasz ni-
kogo Tobie ufającego,
Królowo Anielska, która niewidomych widzą-
cymi i chorych chodzącymi czynisz,
Królowo Anielska, która lubisz tym tytułem
być wzywana,
Królowo Anielska, która wszelakimi łaskami
wzywających cię obdarzasz,
Królowo Anielska, która drogę Synowi Twe-
mu poświęcającym się torujesz,
Królowo Anielska, która nabożnie noszących
Szkaplerz Twój od ognia piekielnego za-
chowujesz,
Królowo Anielska, która tak wielu do święto-
bliwości prowadzisz,
Królowo Anielska, w której Bóg Ojciec jako
w swą najukochańszą córkę ma upodo-
banie swoje,
Królowo Anielska, którą Bóg Syn jako nie-
pokalaną matkę swoją czci,
Królowo Anielska, którą Bóg Duch św. jako
oblubienicę wierną swą miłuje,
Królowo Anielska, która wszystkim wojskom
niebieskim rozkazujesz,

Módl się za nami!

Królowo Anielska, żywocie nasz,
Królowo Anielska, radości nasza,
Królowo Anielska, nadziejo nasza,
Królowo Anielska, pośredniczko nasza u Boga,
Królowo Anielska, której żaden nie błaga
nadaremno,

Królowo Anielska, której po Bogu największe
dzięki nasze powinniśmy,
Królowo Anielska, wielkie cuda czyniąca,
Królowo Anielska, do nóg której duchowie
niebiescy z uczciwością się rzucają,

Królowo Anielska, wszechwładna nad sercem Syna
Bożego Twego, zachowaj nas od nieprzygód
nam przeszkadzających!

Królowo Anielska, najdoskonalsza pokłonicielko
boska, uproś nam prawdziwej miłości boskiej!
Królowo Anielska, arcydzieło Ducha św., czyn
serca nasze do jego św. natchnień skłonne!

Baranku Boży! który gładzisz grzechy świata,
Przepuść nam Panie!

Baranku Boży! który gładzisz grzechy świata,
Wysłuchaj nas Panie!

Baranku Boży! który gładzisz grzechy świata,
Zmiłuj się nad nami!

Chryste, usłysz nas! — Chryste, wysłuchaj nas!
Kyrie elejson. — Ojciec nasz.

V. Módl się za nami, Królowo Anielska;

R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Modlitwa. Boże! któryś chwalebnej Królowej Anielskiej wszelką moc w niebie i na ziemi udzielić raczył, dajże, abyśmy skuteczności opieki jój macierzyńskiej doznawali, gdy z głębokości nędzy naszej tymże chwalebnym tytułem do niej wołamy; o co Cię prosimy przez Jezusa Chrystusa Pana naszego! Amen!

Westchnienie do dziewięciu Chórów Anielskich.

Serafy płomienne, rozplomieńcie miłość w mem sercu.
Cheruby pełne wiedzy, pouczcie mnie prawd zbawienia!
Trony najwyższe, oczyście mnie.
Panowania niebiańskie, panujcie w mój duszy.
Mocarstwa potężne, uzbrojcie mnie.
Władze niezwyciężone, brońcie mnie.
Książęta najszlachetniejsze, kierujcie mną.
Archaniołowie najdostojniejsi, prowadźcie mnie.
Aniołowie święci czuwajcie nademną.
Królowa Aniołów nie opuszczaj mnie.

